

Naslov originala
Thierry Jonquet
“Mygale”

Copyright © Éditions Gallimard 1984
Copyright © 2011 za srpsko izdanje Čarobna knjiga

ISBN 978-86-7702-197-9

Čarobna knjiga
Beograd 2011.

Nijedan deo ove publikacije, kao ni publikacija u celini,
ne sme se reprodukovati, umnožavati, prešampavati niti
u bilo kojoj drugoj formi i bilo kojim drugim sredstvom prenositi
ili distribuirati bez odobrenja izdavača.

Sva prava za objavljivanje ove knjige zadržavaju autor i izdavač
prema odredbama Zakona o autorskim pravima.

Tjeri Žonke

TARANTULA

Prevele s francuskog
Iva Brdar i Jovana Papović

Prvi deo

PAUK

I

Rišar Lafarg je sporo hodao šljunkovitom stazom koja je vodila do malog jezera u šumarku koji se protezao duž zidina vile. Bilo je julsko večer. Noć je bila vedra, nebo obasuto treperavim sjajem mlečnobelih zvezda.

U zaklonu lokvanja par labudova je spavao spokojnim snom. Vitka ženka, vrata zavučenog ispod krila, udobno se privila uz mužjakovo krupnije telo.

Lafarg je ubrao ružu, na trenutak udahnuo njen sladunjav, težak miris i nastavio svojim putem. Na kraju staze zasvođene drvoredom lipa nalazila se kabasta kuća, čvrste građe, nimalo graciozna. U prizemlju, soba za poslugu, gde je služavka Lin verovatno ručala. S desne strane dopirao je snop svetlosti i prigušeno brujanje. Garaža u kojoj je vozač Rože palio motor „mercedesa“. Naposljetku velik dnevni boravak s tamnim zavesama koje su jedva propuštale tanke zrake svetlosti.

Lafarg je usmerio pogled ka prvom spratu i zaustavio ga na prozorima Evinih odaja. Prigušena svetlost, odškrinute žaluzine kroz koje je dopirala tiha muzika, zvuk klavira i prvi taktovi pesme *The Man I Love...*

Lafarg je suzbio svoju uznemirenost i potom žustrim korakom ušao u vilu, tresnuo vratima, dotrčao do stepeništa i popeo se gotovo bez daha. Stigavši na prvi sprat, stisnuo je pesnicu, ali pribrao se i povijenim kažiprstom lagano pokucao.

Otključao je tri brave koje su spolja blokirale ulaz u stan u kome je živela osoba koja je uporno ignorisala njegov zahtev.

Nečujno je zatvorio vrata i ušao u budoar. Prostorija, sva utonula u mrak, bila je slabo osvetljena lampom sa abažurum koja je stajala na klaviru. Na dnu sobe do budoara, jarka neonska svetlost koja je dopirala iz kupatila bleštavom belinom je ocrtavala sam kraj stana.

U polutami, prišao je muzičkom stubu, isključio ga prekinuvši tako prve note melodije koja je na ploči sledila nakon *The Man I Love*.

Obuzdao je svoj bes i bezličnim tonom, bez prekora, proćedio ipak oštru primedbu o razumnom vremenu potrebnom za šminkanje, izbor haljine i nakita odgovarajućeg za vrstu večernje zabave na koju su on i Eva bili pozvani...

Ušao je u kupatilo i kroz zube je opsovao kada je video mladu ženu kako uživa obavijena gustom plavičastom penom. Uzdahnuo je. Njegov pogled se ukrstio sa Evinim. Inat koji je u njemu prepoznao naterao ga je na smeh. Skoro da su ga zabavljale te detinjarije, odmahnuo je glavom i napustio stan...

Po povratku u prostrani dnevni boravak u prizemlju, na šanku pored kamina, sipao je sebi viski i naiskap ga popio. Alkohol mu je zažario utrobu, lice mu se trzalo od tikova. Uputio se ka interfonu povezanom sa Evinim odajama, pri-

tisnuo dugme, zakašljao se i, usana prislonjenih uz plastičnu rešetku, zaurlao:

„Preklinjem te, požuri! Gaduro!“

Dva zvučnika od trista vati, ugrađena u zidove njenog bu-doara, punom snagom su prenela Rišarovo urlanje i Eva je naglo poskočila.

Stresla se, ali je potom bez žurbe izašla iz velike kružne kade i navukla frotirni bademantil. Sela je za toaletni stočić i počela da se šminka, stavljajući kratkim, reskim pokretima krejon na oči.

U „mercedesu“ koji je vozio Rože napustili su vilu u Vezi-neu i krenuli ka Sen Žermenu. Rišar je posmatrao Evu, koja je ravnodušno sedela pored njega. Pušila je nonšalantno, privlačeći u jednakim razmacima muštiklu od slonovače tankim usnama. U automobil je na mahove prodirao blesak svetlosti grada, ocrtavajući kratkotrajno svetlucave linije na Evinoj cr-noj večernjoj haljini od svile.

Eva je sedela zabačene glave i Rišar je mogao da vidi njeno lice samo kada bi ga nakratko osvetlila žarom cigarete.

*

Na baštenskom koktelu, koji je priredio neki biznismen s namerom da ga lokalna aristokratija zapazi, nisu se dugo zadržali. Rišar je, držeći Evu podruku, prošetao među zvanicama. Orkestar u vrtu je svirao laganu muziku. Oko stolova s hranom, razmeštenim duž aleje drveća, okupljali su se gosti.

Nisu mogli da izbegnu jednu ili dve mondenske pijavice i morali su da popiju nekoliko čaša šampanjca nazdravljajući u čast domaćina. Lafarg je sreo kolege među kojima je bio i jedan član Zdravstvenog saveta. Pohvalili su ga za poslednji članak koji je napisao za *Revi di pratisjen*¹. Usput je i obećao da će učestvovati u diskusiji na narednoj konferenciji o rekonstruktivnoj hirurgiji dojke u bolnici Biša. Kasnije se pokajao što su ga saterali u zamku i naveli da prihvati ponudu, kada je mogao da je učtivo odbije.

Eva se držala po strani i delovala je zamišljeno. Neki od gostiju su se odvažili da joj upute požudne poglede koji su joj godili, zabavljalo ju je da im odgovara jedva приметnim prezrивim izrazom lica.

Na trenutak, napustila je Rišara, prišla orkestru i zatražila da odsviraju *The Man I Love*. Kada su se začuli prvi taktovi, lagani i čežnjivi, našla se ponovo pored Lafarga. Podrugljivo se osmehnula kad se na doktorovom licu ocrtala bolna grimasa. Pažljivo ju je privukao oko struka i odveo malo u stranu. Saksofonista je započeo tužni solo, a Rišar se jedva suzdržao da ne ošamari svoju pratilju.

Oko ponoći su se najzad pozdravili s domaćinom i vratili u vilu u Vezineu. Rišar je odveo Evu do njene sobe. Dok je sedeo na sofi, gledao je kako se prekoputa njega svlači, u početku mahinalno, a potom zavodljivo, podsmešljivo zureći u njega.

Stala je ispred Rišara s rukama na bokovima i raširenim nogama, tako da su mu njene stidne dlačice bile u visini lica.

---

¹ *Revue du praticien*, francuski mesečni medicinski časopis. (Prim. prev.)

Slegnuo je ramenima, ustao i otišao po sedefastu kutiju koja je stajala na polici za knjige. Eva se pružila po prostirci na podu. Seo je pored nje u turski sed, otvorio kutiju i izvadio dugačku lulu i foliju u koju su bile zamotane voštane kuglice.

Pažljivo je napunio lulu, pripalio je šibicom i pružio Evi. Dugo je uvlačila dim. Blag miris se proširio prostorijom. Ležala je sklupčana, na boku, i pušila, netremice gledajući u Rišara. Ubrzo, pogled joj se zamutio, oči zastaklile... Rišar je već pripremao sledeću lulu.

Sat kasnije, izašao je i po dva puta okrenuo ključ u sve tri brave sobe. Po povratku u svoju sobu, i on se svukao; dugo je posmatrao svoje ostarelo lice u ogledalu. Nasmejao se svom odrazu, sedoj kosi, brojnim i dubokim borama koje su se usecale u njegovo lice. Ispružio je ruke, zatvorio oči i zamišljao da cepa nevidljiv predmet. Kada je konačno legao, satima se prevrtao u krevetu pre nego što je u zoru zaspao.